Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS KENDELSE (Første Afdeling)

3. juni 2021 *

»Præjudiciel forelæggelse – artikel 99 i domstolens procesreglement – asyl- og indvandringspolitik – international beskyttelse – direktiv 2013/33/EU – artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d) – frihedsberøvelse af ansøgere om international beskyttelse – ansøger, der er frihedsberøvet i forbindelse med en tilbagesendelsesprocedure i henhold til direktiv 2008/115/EF, og om hvem der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse – objektive kriterier, der gør det muligt at begrunde sådanne hensigter – ansøger, der allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren«

I sag C-186/21 PPU,

angående en ansøgning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Upravno sodišče (forvaltningsdomstol, Slovenien) ved afgørelse af 15. marts 2021, indgået til Domstolen den 25. marts 2021 i sagen

J.A.

mod

Republika Slovenija,

har

DOMSTOLEN (Første Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, J.-C. Bonichot, og dommerne L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan (refererende dommer) og N. Jääskinen,

generaladvokat: M. Campos Sánchez-Bordona,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

idet Domstolen efter at have hørt generaladvokaten har besluttet at træffe afgørelse ved begrundet kendelse i overensstemmelse med artikel 99 i Domstolens procesreglement,

afsagt følgende

* Processprog: slovensk.

Kendelse

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT 2013, L 180, s. 96).

2 Denne anmodning er blevet fremsat i forbindelse med en tvist mellem J.A. og Republika Slovenija (Republikken Slovenien) angående frihedsberøvelse af J.A. i forbindelse med en ansøgning om international beskyttelse.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 2008/115/EF

3 Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT 2008, L 348, s. 98) bestemmer:

»I dette direktiv fastsættes der fælles standarder og procedurer, som skal anvendes i medlemsstaterne ved tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som er generelle principper i fællesskabsretten og folkeretten, herunder beskyttelse af flygtninge og menneskeretlige forpligtelser.«

4 Direktivets artikel 6, stk. 1, er affattet således:

»Medlemsstaterne træffer afgørelse om tilbagesendelse vedrørende enhver tredjelandsstatsborger, som opholder sig ulovligt på deres område, jf. dog de undtagelser, der er anført i stk. 2-5.«

5 Følgende fremgår af nævnte direktivs artikel 15, stk. 1:

»Medmindre andre tilstrækkelige og mindre indgribende foranstaltninger kan anvendes effektivt i det konkrete tilfælde, må medlemsstaterne kun frihedsberøve en tredjelandsstatsborger, der er genstand for tilbagesendelsesprocedurer, for at forberede en tilbagesendelse og/eller gennemføre en udsendelse, navnlig når

a) der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde, eller

b) den pågældende tredjelandsborger undviger eller lægger hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelses- eller udsendelsesprocessen.

Enhver frihedsberøvelse skal være af så kort varighed som muligt og må kun opretholdes, så længe udsendelsen er under forberedelse og gennemføres med nødvendig omhu.«

Direktiv 2013/33

6 Følgende fremgår af 15. og 20. betragtning til direktiv 2013/33:

»(15) Frihedsberøvelse af ansøgere bør ske i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke bør frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse, navnlig i overensstemmelse med medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser og artikel 31 i Genèvekonventionen. Ansøgere må kun frihedsberøves under meget klart afgrænsede ganske særlige omstændigheder fastlagt i dette direktiv og i overensstemmelse med nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet for så vidt angår både frihedsberøvelsens form og formål. Frihedsberøves en ansøger, bør vedkommende have effektiv adgang til de nødvendige processuelle garantier, såsom domstolsprøvelse ved en national retsinstans.

[…]

(20) Med henblik på bedre at sikre ansøgerens fysiske og mentale integritet bør frihedsberøvelse være en foranstaltning, der anvendes som sidste udvej, og som kun må anvendes, når alle ikkefrihedsberøvende alternativer til frihedsberøvelse er blevet tilstrækkeligt undersøgt. Eventuelle alternativer til frihedsberøvelse skal overholde ansøgeres grundlæggende menneskerettigheder.«

7 Direktivets artikel 8 med overskriften »Frihedsberøvelse« bestemmer:

»1. Medlemsstaterne kan ikke frihedsberøve en person alene af den grund, at vedkommende er en ansøger, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelsesstatus [(EUT 2013, L 180, s. 60)].

2. Viser det sig på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag nødvendigt, kan medlemsstaterne frihedsberøve en ansøger, hvis andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger ikke kan anvendes effektivt.

3. En ansøger må kun frihedsberøves:

[…]

d) hvis den pågældende er frihedsberøvet som led i en tilbagesendelsesprocedure i medfør af [direktiv 2008/115] for at forberede tilbagesendelse og/eller gennemføre udsendelsesprocessen, og den berørte medlemsstat på grundlag af objektive kriterier, herunder at den pågældende allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, kan dokumentere, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse

[…]

Grundene til frihedsberøvelse fastsættes i national ret.

[…]«

Slovensk ret

8 Det fremgår af artikel 84, stk. 1, tredje led, i Zakon o mednarodni zaščiti (lov om international beskyttelse) af 4. marts 2016 (Uradni list RS, nr. 16/17, herefter »ZMZ-1«), at den kompetente myndighed over for en ansøger om international beskyttelse kan vedtage en foranstaltning om obligatorisk frihedsberøvelse i en særlig facilitet for frihedsberøvede, når ansøgeren har været genstand for en frihedsberøvelse i henhold til Zakon o tujcih (udlændingeloven) af 16. juni 2011 (Uradni list RS, nr. 1/18) med henblik på gennemførelse og håndhævelse af en tilbagesendelses- eller udsendelsesprocedure, og der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, og vedkommende allerede på et tidligere tidspunkt har haft mulighed for at indgive en sådan ansøgning.

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

9 J.A. er en bosnisk-hercegovinsk statsborger, som på en ikke nærmere angivet dato indgav en ansøgning om international beskyttelse i Slovenien, som gav afslag på ansøgningen ved afgørelse af 24. februar 2020, der blev endelig den 11. januar 2021 og fik retskraft den 11. februar 2021.

10 I løbet af proceduren vedrørende denne ansøgning blev J.A. ved dom af 6. november 2018 afsagt af Okrožno sodišče v Ljubljani (retten i første instans i Ljubljana, Slovenien) idømt en frihedsstraf på et år for trusler, overfald og ødelæggelse af andres ejendom. I appelsagen idømte Višje sodišče v Ljubljani (appeldomstolen i Ljubljana, Slovenien) ved dom af 23. maj 2019 J.A. frihedsberøvelse i et år og tre måneder og i tillæg hertil forbud mod at opholde sig i landet i en periode på tre år. J.A. afsonede endnu sin frihedsstraf i et fængsel, da afgørelsen om afslag på hans ansøgning om international beskyttelse fik retskraft den 11. februar 2021.

11 Efter afsoningen af frihedsstraffen blev J.A. taget i de slovenske politimyndigheders varetægt, og han gav udtryk for sit ønske om at indgive en ny ansøgning om international beskyttelse. Ifølge den registreringsblanket, som disse myndigheder udarbejdede den 27. februar 2021, har J.A. i denne forbindelse nævnt de dødstrusler, som han har været genstand for i sit oprindelsesland.

12 J.A. blev ført til den særlige facilitet for asylansøgere i Ljubljana (Slovenien), og efter indgivelsen af den nye ansøgning om international beskyttelse blev han mundtligt underrettet om, at han ville blive frihedsberøvet.

13 Den 1. marts 2021 vedtog Ministrstvo za notranje zadeve Republike Slovenije (Republikken Sloveniens indenrigsministerium, herefter »indenrigsministeriet«) formelt på grundlag af artikel 84, stk. 1, tredje led, i ZMZ-1 en afgørelse om frihedsberøvelse af J.A. i den særlige facilitet for frihedsberøvelse af udlændinge i Postojna (Slovenien) i perioden fra den 27. februar 2021 og indtil datoen for ophør af grundene til frihedsberøvelse, idet frihedsberøvelsen imidlertid skulle ophøre den 27. maj 2021, uden at dette berørte muligheden for forlængelse med en måned. Denne afgørelse var begrundet i den omstændighed, at J.A. allerede i henhold til udlændingeloven var genstand for en frihedsberøvelse som følge af den tilbagesendelsesprocedure, der var indledt mod ham, og at der var rimelig grund til at antage, at den pågældende kun havde indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse, idet J.A. havde haft mulighed for at fremsætte en sådan ansøgning på et tidligere tidspunkt.

14 I sidstnævnte henseende fandt indenrigsministeriet, at J.A. først gav udtryk for sin hensigt om at fremsætte en ny ansøgning om international beskyttelse, da det stod klart, at proceduren med henblik på udvisning fra slovensk område ville blive indledt med det formål at fuldbyrde tillægsstraffen om forbud mod at opholde sig i landet. J.A. kunne således allerede over for de ansatte i det fængsel, hvor han afsonede sin frihedsstraf, have tilkendegivet sin hensigt om at fremsætte en sådan ansøgning, allerede da afgørelsen om afslag på hans første ansøgning om international beskyttelse fik retskraft. Indenrigsministeriet konkluderede således, at J.A. kun havde indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om udvisning fra slovensk område, hvilket understøttedes af den omstændighed, at J.A. ikke til støtte for sin nye ansøgning havde gjort nogen nye faktiske omstændigheder gældende eller fremlagt nogen nye beviser i forhold til den første ansøgning om international beskyttelse.

15 J.A. har anlagt sag til prøvelse af indenrigsministeriets afgørelse ved Upravno sodišče (forvaltningsdomstol, Slovenien). Efter hans opfattelse kan hans frihedsberøvelse ikke baseres på artikel 84, stk. 1, tredje led, i ZMZ-1, eftersom denne bestemmelse ikke fastsætter objektive kriterier for vurderingen af, om han kun har tilkendegivet sin hensigt om at fremsætte en ny ansøgning om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om udvisning af slovensk område.

16 Den 11. marts 2021 traf den forelæggende ret på J.A.'s anmodning en kendelse om foreløbige forholdsregler, hvorefter J.A., indtil der var blevet truffet en endelig afgørelse om søgsmålets realitet, eller senest ved udløbet af den i indenrigsministeriets afgørelse fastsatte frist, skulle frihedsberøves i faciliteten for asylansøgere i Ljubljana.

17 Den forelæggende ret har anmodet Domstolen om at anvende den i procesreglementets artikel 107 omhandlede præjudicielle hasteprocedure og har samtidig forklaret, at udfaldet af J. A.'s søgsmål afhænger af fortolkningen af artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33, som gennemføres i national ret ved artikel 84, stk. 1, tredje led, i ZMZ-1.

18 Den forelæggende ret ønsker i denne henseende oplyst, om artikel 84, stk. 1, tredje led, i ZMZ-1, idet den bestemmer, at en person, der befinder sig i en situation som den, J.A. befinder sig i, allerede bør have haft mulighed for at ansøge om international beskyttelse, fastsætter et »objektivt kriterium« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33.

19 Den forelæggende ret har i denne henseende anført, at det, henset til ordet »herunder«, der anvendes i artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33, kan hævdes, at den omstændighed, at »ansøgeren allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren«, der fremgår af denne bestemmelse, udgør et »objektivt kriterium« i nævnte bestemmelses forstand, som svarer til det kriterium, der er fastsat i artikel 84, stk. 1, tredje led, i ZMZ-1. Under disse omstændigheder kan den omstændighed, at den slovenske lovgiver ikke i sidstnævnte bestemmelse har fastsat andre objektive kriterier, ikke have nogen som helst indvirkning i en sag, hvor de nationale myndigheder, som i den foreliggende sag, udelukkende har gjort eksistensen af dette objektive kriterium gældende som begrundelse for afgørelsen om frihedsberøvelse.

20 Såfremt Domstolen ikke skulle tilslutte sig denne fortolkning, ønsker den forelæggende ret oplyst, om den nationale lovgiver ved gennemførelsen af artikel 2013/33 i national ret af hensyn til den retlige forudsigelighed og til overholdelsen af princippet om ikkeforskelsbehandling og princippet om ligebehandling og i lyset af 15. betragtning til dette direktiv ikke i en klar, generel

og bindende bestemmelse burde havde fastsat objektive kriterier, på grundlag af hvilke de nationale myndigheder, ud over den forudgående konstatering af, at den berørte person har haft mulighed for at indgive en ansøgning om international beskyttelse, kan konkludere, om der er rimelig grund til at antage, at ansøgeren kun har indgivet en ansøgning om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse. Den forelæggende ret har fremhævet, at indenrigsministeriets afgørelse i hovedsagen i henhold til denne tilgang burde annulleres, eftersom der i ZMZ-1 ikke specifikt fastsættes objektive kriterier, som de nationale myndigheder skal tage hensyn til.

21 På denne baggrund har Upravno sodišče (forvaltningsdomstol) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 8, stk. 3, [første afsnit,] litra d), i direktiv 2013/33 fortolkes således, at udtrykket »herunder« blandt de objektive kriterier udtrykkeligt omfatter den omstændighed, at »[ansøgeren] allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren«?

2) Såfremt dette spørgsmål skal besvares benægtende, skal artikel 8, stk. 3, [første afsnit,] litra d), i direktiv 2013/33 da fortolkes således, at frihedsberøvelse under de beskrevne omstændigheder kun er tilladt på grundlag af på forhånd fastsatte objektive kriterier og en forudgående konstatering af, at ansøgeren allerede har haft mulighed for at indgive en ansøgning om international beskyttelse, på grundlag af hvilken det kan konkluderes, at der er rimelig grund til at antage, at nævnte ansøgning kun er blevet indgivet for at forsinke eller forhindre en afgørelse om tilbagesendelse?«

Den præjudicielle hasteprocedure

22 Den forelæggende ret har anmodet om, at denne præjudicielle forelæggelse undergives den i Domstolens procesreglements artikel 107 omhandlede præjudicielle hasteprocedure.

23 Den har til støtte for denne anmodning gjort gældende, at J.A. er frihedsberøvet, og at opretholdelsen af frihedsberøvelsen afhænger af udfaldet af tvisten i hovedsagen.

24 Det skal i denne henseende for det første konstateres, at denne præjudicielle forelæggelse vedrører fortolkningen af direktiv 2013/33, der henhører under bestemmelserne i afsnit V i tredje del af EUF-traktaten om området med frihed, sikkerhed og retfærdighed. Denne forelæggelse kan derfor undergives den præjudicielle hasteprocedure.

25 Hvad for det andet angår betingelsen om den hastende karakter skal det fremhæves, at denne betingelse bl.a. er opfyldt, når den berørte person på nuværende tidspunkt er frihedsberøvet, og personens fortsatte frihedsberøvelse afhænger af løsningen af tvisten i hovedsagen. Situationen for den omhandlede person skal i denne henseende bedømmes ud fra den situation, der forelå på tidspunktet for behandlingen af anmodningen om, at den præjudicielle forelæggelse undergives hasteproceduren (dom af 14.5.2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU og C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, præmis 99 og den deri nævnte retspraksis).

26 Det fremgår af fast retspraksis, at anbringelse af en tredjelandsstatsborger i et center for frihedsberøvede, hvad enten det sker i forbindelse med den pågældendes ansøgning om international beskyttelse eller med henblik på dennes udsendelse, udgør en frihedsberøvende

foranstaltning (dom af 14.5.2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU og C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, præmis 100 og den deri nævnte retspraksis).

27 I den foreliggende sag fremgår det af forelæggelsesafgørelsen, at sagsøgeren i hovedsagen har været frihedsberøvet, siden han blev anbragt i en facilitet for frihedsberøvede i forbindelse med sin ansøgning om international beskyttelse, at hans fortsatte frihedsberøvelse afhænger af løsningen i tvisten i hovedsagen, og at en annullation af indenrigsministeriets afgørelse ville kunne bringe frihedsberøvelsen til ophør.

28 Henset til disse betragtninger bør den forelæggende rets anmodning om, at denne anmodning om præjudiciel afgørelse undergives den præjudicielle hasteprocedure, imødekommes.

De præjudicielle spørgsmål

29 Ifølge procesreglementets artikel 99 kan Domstolen, såfremt besvarelsen af et præjudicielt spørgsmål klart kan udledes af retspraksis, eller såfremt besvarelsen af det præjudicielle spørgsmål ikke giver anledning til nogen rimelig tvivl, til enhver tid på forslag fra den refererende dommer og efter at have hørt generaladvokaten beslutte at træffe afgørelse ved begrundet kendelse.

30 Denne bestemmelse skal anvendes i forbindelse med nærværende sag.

Det første spørgsmål

31 Med sit første spørgsmål ønsker den forelæggende ret nærmere bestemt oplyst, om artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en ansøger om international beskyttelse allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, udgør et objektivt kriterium i denne bestemmelses forstand.

32 Det skal i denne henseende bemærkes, at det fremgår af nævnte direktivs artikel 8, stk. 1, at medlemsstaterne ikke kan frihedsberøve en person alene af den grund, at vedkommende har indgivet en ansøgning om international beskyttelse.

33 Desuden bestemmer nævnte direktivs artikel 8, stk. 2, at frihedsberøvelse kun kan foretages, når det på grundlag af en individuel vurdering af den enkelte sag viser sig nødvendigt, og andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger ikke kan anvendes effektivt. Det følger heraf, at de nationale myndigheder kun kan frihedsberøve en ansøger om international beskyttelse efter i hvert enkelt tilfælde først at have undersøgt, om en sådan frihedsberøvelse står i forhold til de hermed forfulgte mål (jf. i denne retning dom af 17.12.2020, Kommissionen mod Ungarn (Modtagelse af ansøgere om international beskyttelse) C-808/18, EU:C:2020:1029, præmis 175 og den deri nævnte retspraksis, og af 14.5.2020, Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság Dél-alföldi Regionális Igazgatóság, C-924/19 PPU og C-925/19 PPU, EU:C:2020:367, præmis 258 og den deri nævnte retspraksis).

34 Desuden følger det af Domstolens faste praksis, at artikel 8, stk. 3, første afsnit, i direktiv 2013/33 indeholder en udtømmende liste over de forskellige grunde til frihedsberøvelse, og at hver af disse grunde opfylder et specifikt behov og har en selvstændig karakter (dom af 17.12.2020, Kommissionen mod Ungarn (Modtagelse af ansøgere om international beskyttelse), C-808/18, EU:C:2020:1029, præmis 168 og den deri nævnte retspraksis).

35 Hvad nærmere bestemt angår den i artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33 omhandlede begrundelse for frihedsberøvelse fremgår det af denne bestemmelse, at en ansøger om international beskyttelse kan frihedsberøves, hvis den pågældende er frihedsberøvet som led i en tilbagesendelsesprocedure i medfør af direktiv 2008/115 for at forberede tilbagesendelse og/eller gennemføre udsendelsesprocessen, og den berørte medlemsstat på grundlag af objektive kriterier, herunder at den pågældende allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, kan dokumentere, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse.

36 Den i artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33 omhandlede begrundelse for frihedsberøvelse er således underlagt to særskilte kumulative betingelser. Det er nødvendigt dels, at ansøgeren om international beskyttelse allerede er frihedsberøvet med henblik på tilbagesendelse i henhold til kapitel IV i direktiv 2008/115, dels at der findes en rimelig grund baseret på objektive kriterier til at antage, at den pågældende kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse.

37 Hvad angår de objektive kriterier, hvorpå medlemsstaternes kompetente myndigheder skal basere deres rimelige begrundelser i henhold til artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33, må det konstateres, at denne bestemmelse, selv om den ikke definerer begrebet »objektive kriterier«, indeholder et eksempel på et kriterium, som disse myndigheder kan gøre gældende, nemlig den omstændighed, at ansøgeren om international beskyttelse allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren.

38 Anvendelsen i denne bestemmelse af ordet »herunder«, der i den almindelige sprogbrug er synonym med »såsom«, »f.eks.«, »særlig«, »navnlig« eller »deriblandt«, er et utvetydigt udtryk for, at EU-lovgiver har ønsket at give et eksempel på et objektivt kriterium, som de kompetente nationale myndigheder kan gøre gældende som begrundelse for, at der er rimelig grund til at antage, at ansøgeren kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse.

39 Den omstændighed, at ansøgeren om international beskyttelse allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, udgør således et af de objektive kriterier, som de nationale kompetente myndigheder kan gøre gældende som begrundelse for, at der er rimelig grund til at antage, at ansøgeren kun har indgivet ansøgningen om international beskyttelse for at forsinke eller hindre håndhævelsen af afgørelsen om tilbagesendelse.

40 Henset til samtlige ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i direktiv 2013/33 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en ansøger om international beskyttelse allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, udgør et objektivt kriterium i denne bestemmelses forstand.

Det andet spørgsmål

41 Da det andet spørgsmål er stillet for det tilfælde, at det første spørgsmål besvares benægtende, er det ufornødent at besvare det.

Sagsomkostninger

42 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Første Afdeling) for ret:

Artikel 8, stk. 3, første afsnit, litra d), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse skal fortolkes således, at den omstændighed, at en ansøger om international beskyttelse allerede har haft mulighed for adgang til asylproceduren, udgør et objektivt kriterium i denne bestemmelses forstand.

Underskrifter